

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Lavrentiuk Andrei XXXXX, născut la xxxxxx,
originar și domiciliat în or. xxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 30.06.2022 – 18.07.2022.

Instanța de apel: 11.08.2022 – 27.09.2022.

Instanța de recurs: 28.11.2022 – 25.01.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 18 iulie 2022, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Lavrentiuk Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și condamnat în baza acestei legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip seminînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, instanța de judecată a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de Lavrentiuk Andrei pentru o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

În baza art. 88 alin. (3) Cod penal, în termenul executării pedepsei cu închisoare a fost inclusă perioada din momentul reținerii și durata aflării în arest preventiv, adică 19.06.2022 pînă la 18.07.2022.

Măsura preventivă aplicată față de Lavrentiuk Andrei arest preventiv, a fost înlocuită cu măsura preventivă sub formă de obligare de nepărăsire a țării pînă la intrarea în vigoare a prezentei sentințe, cu eliberarea imediată a condamnatului de sub arest din sala de judecată.

A fost obligat Lavrentiuk Andrei să nu-și schimbe domiciliul și/sau

reședința fără consimțământul organului competent de supravegherea executării sentinței.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *Lavrentiuk Andrei la data de 18.06.2022, în jurul orelor 19:50, intenționat, aflându-se în incinta magazinului de la Stația Peco "Lukoil", pe str. Independenței, 6, or. Rîșcani, fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, din intenții huliganice, încălcând ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obrăznicie deosebită, manifestată prin deteriorarea ușii și a postterminalului, având asupra sa o piatră, l-a amenințat pe vânzătorul, Evgheni Mațaeu cu aplicarea violenței fizice, îmbrâncindu-l.*

În continuarea acțiunilor sale ilegale, i-a aplicat o lovitură cu piatra în regiunea capului casierei, Tatiana Grincic, care a căzut peste un aparat postterminal, răsturnându-l și deteriorându-l. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 202227P0121 din 20 iunie 2022, la cet. Grincic Tatiana, se determină trauma cranio-cerebrală închisă fără semne de comoție cerebrală, edem dureros la palpare pe regiunea frontală pe stânga, care proieminează, echimoze pe partea posterioară a brațului stâng și pe partea posterioară a fesei stângi, care se califică ca vătămări corporale ușoare, condiționând dereglarea sănătății de scurtă durată

Acțiunile lui Lavrentiuk Andrei au fost calificate de către prima instanță în baza **art. 287 alin. (3) Cod penal** cu indicii de calificare: *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, inculpatul Lavrentiuk Andrei să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și menținerea, în rest a sentinței.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, procurorul a invocat că:

- pedeapsa stabilită inculpatului Lavrentiuk Andrei se apreciază ca fiind o pedeapsă vădit neproporțională celor comise de către inculpat și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal;

- argumentele invocate de către instanță, corespund în totalitate

circumstanțelor de fapt constatate, însă la stabilirea pedepsei, instanța neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, motivând prin faptul că, nu a fost identificat nici un temei legal în sensul înăspririi pedepsei și inculpatului i se poate acorda șansa corectării fără a fi izolat de societate;

- instanța de fond nu a luat în considerație personalitatea lui Lavrentiuk Andrei, fiind o persoană agresivă și predispus la comiterea de noi infracțiuni, fapt demonstrat prin modul în care a comis infracțiunea în cauză, comportamentul acestuia în timpul reținerii și faptul că, ultimul, aflându-se în Federația Rusă, timp de 12 ani a executat pedeapsa cu închisoare, pentru omor. De la începerea urmăririi penale, până la ultima audiere în calitate de învinuit, Andrei Lavrentiuk, vina sa în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2022 a fost respins ca nefondat, apelul procurorului și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Lavrentiuk Andrei și a făcut o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Instanța de apel a statuat că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 al. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei în conformitate cu prevederilor art. 75 Cod penal, care prevăd scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corijare a celui condamnat, de prevenirea săvârșirii de ei a noi infracțiuni.

Instanța de apel a reținut că pedeapsa stabilită inculpatului se încadrează în limitele prevăzute de lege, iar prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei și corect a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, argumentând concluzia sa prin faptul că inculpatul Lavrentiuk Andrei nu are antecedente penale, s-a căit sincer de cele comise.

Cu referire la argumentul părții acuzării în ceea ce privește faptul că inculpatul Lavrentiuk Andrei, anterior a fost condamnat în baza unei sentințe din Federația Rusă, instanța de apel a reținut, că la materialele cauzei nu există o sentință în acesta sens, iar conform revendicării (f.d. 111), inculpatul Lavrentiuk Andrei anterior nu fost condamnat și nici nu a fost tras la răspundere contravențională.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, prin

care invocând incidența *pct. 6) și 10)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

5.1 În susținerea recursului, procurorul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege;

- s-au aplicat pedepse prea blânde în comparație cu consecințele comiterii infracțiunii;

- inculpatul prezintă risc pentru societate reieșind din infracțiunea comisă și reieșind din faptul că la caz există informație referitor la faptul că ultimul a fost anterior condamnat în Federația Rusă;

- pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului trebuie să fie apreciată și de alte circumstanțe cum ar fi, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹⁾ Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, care pledează pentru respingerea acestuia, menționând că pedeapsa stabilită inculpatului se încadrează în limitele prevăzute de lege, iar instanța de apel a emis o decizie legală și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală*, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei*.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea

dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Potrivit recursului declarat de către procuror, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situațiile în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, din care considerente, nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Sub aspectul temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal atestă că partea acuzării consideră că inculpatului Lavrentiuk Andrei i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, întrucât acesta anterior a fost condamnat, iar corectarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea ultimului de societate, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Potrivit art. 414 alineatele (1) și (5) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Articolul 417 alin. (1) pct. 8) al aceleiași Legi, prevede că decizia instanței de apel trebuie să cuprindă și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Analizând argumentele expuse în recurs, în raport cu decizia contestată și conducându-se de prevederile legale în vigoare, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat prezenta cauză penală fără careva abateri de la normele de procedură, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și argumentată și instanța s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia acesteia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și pedeapsa aplicată inculpatului Lavrentiuk Andrei a fost individualizată în conformitate cu prevederile legale.

Pentru a statua astfel, Colegiul penal menționează următoarele:

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.*

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că, prin sentință, Lavrentiuk Andrei a fost

recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 287 alin. (3) Cod penal** și condamnat în baza acestei legi la o pedeapsă sub formă de **închisoare pe un termen de 2 (doi) ani** cu executarea pedepsei în penitenciar de tip seminînchis. În temeiul **art. 90 Cod penal**, instanța de judecată a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de Lavrentiuk Andrei pentru o **perioadă de probațiune de 3 (trei) ani**. Soluția primei instanțe a fost menținută și de către instanța de apel.

Prin urmare, Colegiul penal reține că sancțiunea art. 287 alin. (3) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă închisoare de la 3 la 7 ani. Prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite ale pedepsei închisorii, prevăzute la sancțiunea art. 287 alin. (3) Cod penal constituie: de la 2 ani la 4 ani 8 luni.

Astfel, Colegiul penal constată că instanțele de fond au aplicat pedeapsa închisorii inculpatului Lavrentiuk Andrei în limita minimă – 2 ani.

Mai mult, analizând decizia contestată în raport cu argumentele titularului recursului, referitor la termenul și modul de executare a pedepsei, instanța de recurs atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei și modului de executare a ei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și cu prescripțiile de drept material, ținând cont de prevederile articolelor 61, 75-78 Cod penal.

Colegiul penal consideră nefondate criticile procurorului, precum că *s-au aplicat pedepse prea blânde în comparație cu consecințele comiterii infracțiunii, inculpatul prezintă risc pentru societate, nu s-a ținut cont de prevederile articolelor 61, 75 Cod penal*, odată ce, în decizia supusă verificării, se constată contrariul. Astfel, instanța de apel, în formarea convingerii de menținerea a soluției primei instanțe de numire a unei pedepse neprivative de libertate inculpatului Lavrentiuk Andrei, a ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că a comis o infracțiune gravă, de existența circumstanței atenuante – căința sinceră și absența circumstanțelor agravante, faptul neatragerii ultimului la răspundere penală și just a constatat că inculpatului i se poate acorda șansa corectării fără a fi izolat de societate, iar măsuri de constrângere statală vor constitui un mijloc eficient și suficient de corectare și reeducare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni, cauzându-i în același timp unele lipsuri și restricții ale drepturilor în limite rezonabile și proporționale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.

Referitor la faptul că inculpatul ar fi fost anterior condamnat în Federația Rusă, așa cum invocă procurorul în recurs, Colegiul penal însușește afirmația instanței de apel, potrivit căreia, *la materialele cauzei nu există o sentință în acesta sens, iar conform revendicării (f.d. 111), inculpatul Lavrentiuk Andrei*

anterior nu fost condamnat și nici nu a fost tras la răspundere contravențională.

Colegiul penal atestă că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei inculpatului Lavrentiuk Andrei, stabilindu-i o pedeapsă corectă, echitabilă, legală și pe deplin motivată, ce corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal reține faptul că, o parte din motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*Bujnița vs Moldova, 16 ianuarie 2007, § 20*).

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a deciziei, iar pedeapsa stabilită inculpatului Lavrentiuk Andrei, de către instanțele de fond, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Lavrentiuk Andrei XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este semnată la 28 februarie 2023 și pronunțată la **17 martie 2023**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana